

Manifest Guerilla Gardening

"Kapitál, produktivita, peníze a donucovací prostředky určovaly směr našich životů tak dlouho, že si většina z nás život bez nich ani nedovede představit. Toto selhání fantazie ale neodpovídá principům reality. Potraviny například nepochází ze supermarketů, ale z půdy.

Pokud bychom osázeli golfová hřiště, střechy našich domů a každý kousíček trávníku. Napadli městská betonová monstra a osázeli je květinami. Zrušili parkoviště, vysekali asfalt a na místo zasadili zeleninu, ze které bychom měli větší užitek než z parkovacího stání. Pokud bychom zde sami pěstovali své "bio" potraviny a květiny, které opravdu "voní". Zjistili bychom, že opravdu existuje mnoho dalších a lepších způsobů, jak bychom mohli žít, ale elity mají pro nás svět odlišný plán. Takže otázka zní, co vykořenilo naše vztahy a schopnost zajistit si potřeby?

Právě skutečnost, že nám byla odepřena možnost rozhodovat o podmínkách naší existence, zapříčinila ve společnosti nerovné vztahy a rozdělila jí do tříd více a méně privilegovaných lidí, vykořisťovatelů a vykořisťovaných - nebyl to tedy pouhý nedostatek materiálního vlastnictví. Jako vykořenění obyčejní lidé jsme odkázáni na prodej svého času a schopností. Vyrábíme produkty, zajišťujeme služby, vyučujeme svoje děti, plníme věznice a chudinské čtvrti. Žijeme z nízké mzdy, nebo sociálních dávek. Ať už nás nazývají jakkoli, ať už sami sebe nazýváme jakkoli, definice naší existence není založena pouze na nedostatku hmotných potřeb, ale hlavně na tom, že máme minimální nebo nemáme žádnou kontrolu nad našimi životy: jsme ovládáni sociálními mocenskými strukturami.

Dokud města budou stále šednout. Dokud si nezačneme vážit přírodního bohatství, které máme. Dokud budeme soběctí k sobě a ostatním. Dokud budou neudržované městské džungle a na druhé straně budou lidi na ulici hladovět. Dokud se budou prodávat za nesmyslné peníze pozemky které tady byli dříve než člověk. Dokud tento stav bude platit, nepřestaneme proti tomu bojovat."

Manifest Guerilla Gardening

"Kapitál, produktivita, peníze a donucovací prostředky určovaly směr našich životů tak dlouho, že si většina z nás život bez nich ani nedovede představit. Toto selhání fantazie ale neodpovídá principům reality. Potraviny například nepochází ze supermarketů, ale z půdy.

Pokud bychom osázeli golfová hřiště, střechy našich domů a každý kousíček trávníku. Napadli městská betonová monstra a osázeli je květinami. Zrušili parkoviště, vysekali asfalt a na místo zasadili zeleninu, ze které bychom měli větší užitek než z parkovacího stání. Pokud bychom zde sami pěstovali své "bio" potraviny a květiny, které opravdu "voní". Zjistili bychom, že opravdu existuje mnoho dalších a lepších způsobů, jak bychom mohli žít, ale elity mají pro nás svět odlišný plán. Takže otázka zní, co vykořenilo naše vztahy a schopnost zajistit si potřeby?

Právě skutečnost, že nám byla odepřena možnost rozhodovat o podmínkách naší existence, zapříčinila ve společnosti nerovné vztahy a rozdělila jí do tříd více a méně privilegovaných lidí, vykořisťovatelů a vykořisťovaných - nebyl to tedy pouhý nedostatek materiálního vlastnictví. Jako vykořenění obyčejní lidé jsme odkázáni na prodej svého času a schopností. Vyrábíme produkty, zajišťujeme služby, vyučujeme svoje děti, plníme věznice a chudinské čtvrti. Žijeme z nízké mzdy, nebo sociálních dávek. Ať už nás nazývají jakkoli, ať už sami sebe nazýváme jakkoli, definice naší existence není založena pouze na nedostatku hmotných potřeb, ale hlavně na tom, že máme minimální nebo nemáme žádnou kontrolu nad našimi životy: jsme ovládáni sociálními mocenskými strukturami.

Dokud města budou stále šednout. Dokud si nezačneme vážit přírodního bohatství, které máme. Dokud budeme soběctí k sobě a ostatním. Dokud budou neudržované městské džungle a na druhé straně budou lidi na ulici hladovět. Dokud se budou prodávat za nesmyslné peníze pozemky které tady byli dříve než člověk. Dokud tento stav bude platit, nepřestaneme proti tomu bojovat."